

ת"פ 5869/07/14 - מדינת ישראל נגד ב ע

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 5869-07-14 מדינת ישראל נ' ע
בפני כבוד השופט בכיר דניאל בארי

בעניין: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד שרון אדרי
נגד
ב ע
המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד אביטל אמסלם
הנאשם

הכרעת דין

כללי:

1. התביעה מייחסת לנאשם שתי עבירות: תקיפה הגורמת חבלה של ממש כלפי בן זוג עבירה לפי סעיף 192 לחוק (2)382 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**") ואיומים עבירה לפי סעיף 192 לחוק.
2. הנאשם והגברת א א (להלן: "**המתלוננת**") היו בני זוג במשך כשלוש שנים עובר לאירועים נשוא כתב האישום שהתרחשו בבוקרו של ה - 28.6.14 בדירה ברחוב *** בתל-אביב.
3. התביעה טוענת כי באותו בוקר הנאשם הגיע לדירה וגילה כי המתלוננת ארחה מספר אנשים בדירה ביניהם שני גברים שאחד מהם ישן במיטה שהיתה מיטתו. הנאשם כעס ושאל את המתלוננת לזהות הגברים.
4. התביעה טוענת כי בשלב זה הנאשם אחז בידו סכין, דחף את המתלוננת וסטר על לחיה השמאלית. כתוצאה מהתקיפה נגרמה למתלוננת אדמומיות מאחורי אזנה השמאלית. לדירה הוזעקה משטרה, הנאשם איים על המתלוננת בפני השוטרים בכך שאמר: "**אני אהרוג אותך אם תגידי משהו ולאחר שנעצר אמר "עכשיו לא משנה מה, אני ארצח אותך."**
5. הנאשם כפר בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. הנאשם טען כי לא נפרד מהמתלוננת אלא כי עזב את הדירה בעקבות מריבה. ביום האירוע הוא הגיע לדירה המתלוננת לא הסכימה לפתוח לו את הדלת, לבסוף התרצתה ופתחה את הדלת הנאשם כעס וצעק כשראה גבר זר במיטתו אך לא נופף בסכין. ב"כ

הנאשם מסרה: **"יתכן שהוא הזיז את הסכין ממקום למקום.. אך ללא קשר לאיום". הנאשם ציין כי הדף את המתלוננת כיוון שאחזה בחולצתו. הנאשם הוסיף כי אמר לשוטר "אם הייתי רוצה הייתי רוצח אותה".**

מהלך הדין

6. החקירה בתיק זה נפתחה בעקבות דווח למשטרה כי ברח' *** בתל אביב גבר צועק על אישה.
7. השוטרים שהגיעו לדירה עצרו את הנאשם והביאו לחקירה את המתלוננת ושלושה נוספים שהיו בדירה. למעט המתלוננת והשוטרים המעורבים בחקירה הנוכחים האחרים לא העידו בפני.
8. הגברת א א (המתלוננת) עשתה עלי רושם של אישה מפוחדת שעושה כל מאמץ לחזור בה מדברים שמסרה בהודעותיה במשטרה. עדה זאת חזרה אף מדברים שהנאשם עצמו הודה בהם כפי שפורט בהמשך וניסתה בכל דרך להצדיק את מעשיו של הנאשם.
9. שוכנעתי כי העדה יודעת עברית אם כי שליטתה בשפה זו היא מוגבלת. שוכנעתי גם כי דבריה בחקירותיה תורגמו לרוסית וכי היא מבינה היטב את השפה הרוסית.
10. כפי שצוין על ידי הסייר בסיפא לדוח הפעולה שלו המתלוננת תחילה לא רצתה להתלונן ורק בהמשך שוכנעה לעשות כן.
11. יודגש כי רוב הדברים שנמסרו על ידי המתלוננת בחקירותיה - ת/5 ו-ת/6. הם דברים שנמסרו גם על ידי הנאשם ובוודאי שלא מדובר בדברים שהחוקרים יכלו להמציא כפי שהסנגורית רמזה בטיעוניה.
12. לאחר שבחנתי בזירות את דבריה של המתלוננת לפני והודעותיה במשטרה הגעתי למסקנה חד משמעית כי יש להעדיף את האמור ב-ת/5 ו-ת/6 על פני דבריה בפני.
13. גם בהודעותיה של המתלוננת במשטרה ניתן להבחין במגמה של ניסיון להקל עם הנאשם ואי מסירת פרטים מלאים מיוזמתה.
14. בהודעתה זמן קצר לאחר האירועים המתלוננת מסרה (ת/5) כי היא נפרדה מהנאשם לפני כשבוע וחצי **"הוא פתאום בא אלי זרק עלי את המפתחות אמר לי שזה הבית שלי יש לך חוזה על הבית אני לא יכול להיות פה והלך..."** בהמשך מסרה המתלוננת את השתלשלות הדברים התואמים את דברי

הנאשם עצמו, המתלוננת ציינה כי "ערב קודם חגגו יום הולדת לחברתה. בערב הוא, החבר שלי, בא נתן מתנה לנטשה והלך, זה היה בסביבות 20:30..."

15. גם לגבי המשך הערב מסרה העדה כי הלכה למועדון עם חברה שלה... "כשהיינו במועדון הגיע שומר של המועדון ואמר לי שהחבר ש לי למטה שהוא רוצה למסור לי משהו... הוא היה עם שני שוטרים הוא זרק לי את הפלאפון שלו ואמר לי "זה לא שלי זה שלך" ואז המשטרה לקחה אותו.

16. לגבי ההתרחשויות בבית מסרה המתלוננת כי הנאשם כעס כשראה גבר במיטה שנהג לישון "... אני אמרתי לו שלא אכפת לו כי זה לא הבית שלו ואז הוא נתן לי סטירה ללחי שמאל". יודגש כי המתורגמן והחוקר לא ראו סימנים על פניה של המתלוננת.

17. העדה מסרה כי התקשרה למשטרה אך הספיקה למסור רק כתובת והוסיפה כי הנאשם איים כי יפגע במעמדה בארץ. העדה ציינה כי בעבר היו מריבות ביניהם אך לא היתה אלימות פיזית מצד הנאשם.

18. זמן קצר לאחר מסירת הודעתה הראשונה נחקרה המתלוננת על ידי חוקרת האלמ"ב הגר כהן (ת/6). בהודעה זו נשאלה המתלוננת מדוע מסרה לשוטרים שהגיעו לביתה כי הנאשם איים בסכין והשיבה: "...אני מפחדת שהוא יושב בכלא בגלל זה. לא סיפרתי את זה עד עכשיו, אני מבינה אותו הוא ראה שיש גברים בבית... הוא תפס ביד את הסכין ושאל מי אלה... עם יד אחת הוא החזיק את הסכין ולא קירב אותו אלי ועם היד השנייה נתן לי סטירה...".

19. העדה מסרה כי הנאשם הניח את הסכין לפני שהמשטרה הגיעה. העדה נשאלה באיזה שפה היא מתקשרת עם הנאשם והשיבה "עברית יש מילים שאני מבינה ויש מילים שלא..."

20. בשלב זה הבחינה החוקרת באדמומיות מאחורי אוזן שמאל של המתלוננת. לאחר ששמעתי את החוקרת שוכנעתי כי אכן ראתה את הסימן. אין באי הבחנה בסימן על ידי החוקר הראשון כדי לפגוע במהימנות החוקרת. הגעתי לידי מסקנה כי החוקרת הייתה חדת עין וראתה את הסימן שהיה מאחורי האוזן.

21. לגבי הקשרים עובר לאירוע מסרה המתלוננת: "...עד לפני שבוע וחצי היה גר איתי מאז שיצא מהדירה אני לא יודעת (היכן הוא גר ד.ב.) היינו רק מדברים בטלפון לא נפגשנו".

22. בעימות שנערך ב- 30.6.15 (ת/2) מסרה המתלוננת כי הנאשם הגיע לביתה לקחת את מפתחות דירת אחיו. "אח שלו קוראים לו נ".

23. המתלוננת מסרה בעימות "**...אתה דחפת אותי ונגעת בפנים בצורה כזאת שאעוף מהפנים שלו הייתה מאד עצבני וצרחת**". "**...בילאל לקח את הסכין ושם אותו על קערת הפירות משם לקחה המשטרה ... הוא לא כיוון את הסכין לכיוון שלהם....**".
24. הנאשם אישר בעימות כי החזיר את מפתחות דירתה של המתלוננת בבית קפה "**...ואני עברתי לבית קפה אחר...**". הנאשם גם ב כי הגיע לבית המתלוננת לאחר ששחרר ממעצר כדי לקחת את מפתחות דירת אחיו נ.
25. הנאשם אישר בעימות כי אמר למתלוננת ליד השוטרים "**את לא שווה שאני אהרוג אותך ואשב בכלא אז יש לי ארבעה ילדים ואני חי בשבילם...**".
26. הנאשם מסר באותו עימות "**... אני שתיתי וודקה הרבה אבל שלטתי במעשים שלי היא לא שווה ואף אחד אל שווה שאני ישב בבית הסוהר בגללו...**".
27. הנאשם גם אישר כי אמר למתלוננת "**... אני אמרתי לה אני הולך להגירה מי שלא עושה כבוד לעצמו שתחזור לילדה שלה...**".
28. באותו עימות מסר הנאשם "**...היא באה ותפסה אותי בחולצה כי היא חשבה שאני הולך להרביץ מכות ואני דחפתי אותה ממני זה מה שהיה...**".
29. רס"ר שרביט שחר אשר הגיע לבית המתלוננת וערך דוח פעולה (ת/10), עשה עלי רושם אמין. רס"ר שביט ציין בדוח הפעולה שלו כי הגיע לבית בשעה 08:29. את הדלת פתח הנאשם שהיה ללא חולצה והזיע. בדרכו לדירה שמע השוטר צעקות של גבר בעל מבטא ערבי שאומר "**למה את ישנה עם גבר אחר במיטה שלי**" האישה השיבה "**לא היה לו איפה לישון**".
30. השוטר ציין כי היו בדירה בנוסף לנאשם שני גברים תורכים, המתלוננת ואישה נוספת ששמה ורה פלפינטה. השוטר שוחח עם המתלוננת שמסרה לו על מה שהתרחש, "**בזמן השיחה עם האישה החשוד אמר לאישה אני יהרוג אותך אם תגידי משהו השוטר הודיע לנאשם כי הוא עוצר אותו בגין איומים ותקיפה בתגובה הנאשם אמר למתלוננת "עכשיו לא משנה מה אני ירצח אותך**".

גרסת הנאשם

31. הנאשם נחקר ביום 28.6.14 בשעה 13:28 (ת/5) לאחר שהמתלוננת מסרה שתי הודעות באותו יום (ת/5 ו-ת/6). הנאשם מסר כי היה כל הלילה בתחנת משטרה והגיע לבית המתלוננת ב-08:00-08:10.

כדי להתקלח. הנאשם מסר כי דפק בדלת כיון שלא היה לו מפתח אך המתלוננת לא פתחה לו. הוא החל לצעוק בסופן של דבר שכן פתח לו את הדלת המשותפת לשתי הדירות.

32. בהמשך מסר הנאשם "...צעקתי עליה מה יש פה (כשגילה גבר במיטה שהייתה שלו) את אישה שלי. קראתי לשכן המולדבי שיראה בן אדם עם תחתונים במיטה שלי... אני הייתי שתוי ודיברתי איתו בקול גבוה ואז באה המשטרה לקחו אותי למטבח... היא התלוננה בטלפון ואני אמרתי לה תביאי משטרה לא עשיתי כלום".

33. בהמשך מסר הנאשם "...היא תפסה בחולצה שלי קרעה לי אותה והיא נתנה לשוטרי שיתן לי חולצה אחרת... אני הזזתי אותה ואמרתי לה שאני לא רוצה לשים עליה ידיים ושאל אחד לא ישים יד עליי...".

34. הנאשם אישר כי חוזה השכירות הוא על שם המתלוננת ומסר כי שניהם שילמו דמי שכירות. הנאשם מסר כי "מיום ראשון שעבר לא גר עם ק היא התעצבנה שאני יושב עם חברים שלי ערבים ואז הלכתי ולא חזרתי אני בא לפעמים להתקלח".

35. הנאשם מסר כי שתי הרבה וודקה אך שלט במעשיו הוא הוסיף "...היא לא שווה ואף אחד לא שווה שאני יושב בבית הסוהר בגללו".

36. לעניין הסכין מסר הנאשם "...אני החזקתי את הסכין שמתי על הצלחת והזזתי לצד, אם הייתי רוצה הייתי דוקר אני לא הרמתי את הסכין...". כפי שצוין לעיל הנאשם גם אישר כי איים על המתלוננת כי יפנה לרשויות כדי לפגוע במעמדה בארץ.

37. בעדותו בפני מסר הנאשם כי היה מגיע כמעט מדי יום להתקלח אצל המתלוננת, הוא טען כי לא דחף את המתלוננת אלא נפל כתוצאה מלחץ דם גבוה שיש לו וכי איבד את הכרתו. הנאשם הכחיש כי הפנה דברים למתלוננת והוסיף כי אמר ליד הניידת לשוטרי שלווה אותו כי אם היה רוצה היה דוקר את המתלוננת.

הערכת העדויות וסיכומים:

38. כפי שציינתי לעיל שוכנעתי כי דבריה של המתלוננת בחקירותיה ת/5 ו-ת/6 הם עדיפים על עדותה לפני. אין לי ספק כי הדברים נמסרו על ידה ונרשמו באופן מדויק. הפרטים המופיעים בהודעות לא היו בידיעת השוטרים ועל כן לא יכלו לנחש אותם, כיוון שהודעת הנאשם נגבתה מספר שעות אחריה.

39. מהודעות המהימנות עולה כי הנאשם הגיע לבית המתלוננת היא לא רצתה לפתוח לו את הדלת. הנאשם ששחרר באותו בוקר מתחנת המשטרה החל לצעוק. בסופו של דבר המתלוננת פתחה לו את הדלת. כשהנאשם גילה כי גבר שוכב במיטה שנהג לשכב עליה הוא זעם, החל לצעוק אחז בסכין וסטר לפניה של המתלוננת.
40. הנאשם גם השמיע איומים בנוכחות השוטר שחר שביט כלפי המתלוננת.
41. אני מאמין לחוקרת שחקרה את המתלוננת כי ראתה סימן פגיעה מאחורי אוזנה של המתלוננת פגיעה שנגרמה על ידי הנאשם.
42. יש דבר לחיזוק למכביר להודעות המתלוננת. סימן הפגיעה מאחורי אוזנה השמאלית, האיומים ששמע השוטר שברית שחר, אישור הנאשם כי אמר לה שיפגע במעמדה בארץ, אישור הנאשם לגבי הפרידה ופנייתה של המתלוננת למשטרה במהלך האירוע מחזקים הרבה מעבר לנדרש את הודעותיה.
43. הנאשם עשה עלי רושם בלתי אמין. בעימות בין הצדדים הנאשם אישר כי החזיר את מפתחות דירתה למתלוננת גם לא חלק על כך שבא לביתה כדי לקבל את מפתחות דירת אחיו. טענותיו כי בא לעיתים קרובות להתקלח אצלה הן טענות שיקריות. המתלוננת עבדה כל השבוע ועל כן לא יכלה לאפשר לנאשם לבוא להתקלח וגם לא הייתה לה סיבה לעשות כך. גם הנאשם אישר כי מסר מתנה לחברתה של המתלוננת בחדר המדרגות כיוון שלא רצה להיכנס לדירתה.
44. כפי שציינתי השוטר שרביט עשה עלי רושם אמין ואני קובע כי הוא שמע את הנאשם משמיע איומים כלפי המתלוננת כמפורט ב-ת/10.
45. לא הוכח בפני כי הנאשם נתן למתלוננת מכת אגרוף.
46. לאור כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום בכפוף לאמור בסעיף 45 לעיל.

ניתנה היום, כ"ד אלול תשע"ה, 08 ספטמבר 2015, במעמד הצדדים